Nedjelja, 11.05.2014.

Jedna draga osoba pronašla je na internetskoj stranici o Međugorju, gdje

se objavljuju svjedočanstva, jedno prekrasno svjedočanstvo o tome kako

je jedna draga mlada sestra u vjeri dobila borbu protiv jednog od zlih

duhova, Lucifera, koji ju je opsjeo.

To njezino svjedočanstvo KAO DA SAM JA NAPISAO.

Ne u tome kako je ona bila opsjednuta nego u tome kako se borila protiv

toga i KAKO DJELUJE ZLI I NJEGOVI.

KOLIKO PUTA SAM TO SAMO VIDIO U SVOJEM ŽIVOTU, A

POGOTOVO SADA KADA MI JE GOSPODIN DAO TE SPOZNAJE,

TO VIDIM U ŽIVOTIMA DRUGIH LJUDI KOJE MI GOSPODIN

ŠALJE NA MOJ ŽIVOTNI.

OPSJEDNUĆA, PRAVA OPSJEDNUĆA, MOŽDA U DVA-TRI SLUČAJA.

ALI NAPASTOVANJA, JAKA ILI SLABIJA, NA RAZNE NAČINE… O,

TOGA IMA STRAHOVITO MNOGO!

I ŠTO SVE ZLOME I NEJGOVIMA OLAKŠAVA POSAO, TO JE

NAJČEŠĆE NAŠE NEVJEROVANJE DA ON POSTOJI I DJELUJE!

Dok sam čitao ovo svjedočanstvo, malo su mi se zasuzile oči, no, ono što

me jako razveselilo je jaki OSJEĆAJ BOŽJE SNAGE U MENI I U

SVIMA ONIMA KOJI ČVRSTO VJERUJU U GOSPODINA I KOJI

ČVRSTO VJERUJU DA NIŠTA U NAŠIM ŽIVOTIMA NIJE

SLUČAJNO.

PA TAKO I VJERUJU DA SU ZLI I NJEGOVI TU I DA DJELUJU.

A JEDINO IM SE MOŽEMO SUPROTSTAVITI SA GOSPODINOM

BOGOM I CIJELIM NJEGOVIM DOBRIM DUHOVNIM SVIJETOM NA

NAŠOJ STRANI.

SAMI NE MOŽEMO… SAMI SMO PRESLABI …

ZATO SAMO ODLUKA DA ĆEMO VJEROVATI GOSPODINU BOGU I

NJEGOVIM ZAPOVIJEDIMA, ŽIVJETI PO NJEGOVIM ZAPOVIJEDIMA

…

MISA, ISPOVIJED, PRIČEST, MOLITVA, BIBLIJA …

Evo svjedočanstva te drage sestre u vjeri, IMAJTE UVJEK U VIDU DA

JE ISTINITO…

"PRIČAT ĆU VAM O ISUSU

Isus nije izmišljena osoba, a tako ni Sotona. Isus nije lik iz bajke, neki heroj koji je nekoć živio.

On živi i sada.

Imam 25 godina i zovem se Iva. Kada mi se ovo što ću vam ispričati počelo događati, imala sam 21 godinu. Svjedočanstvo ću započeti pričom kad su Isus i Sotona razgovarali o ljudima i kad je Sotona rekao da je zarobio ljudske duše. Isus ga je upitao koliko traži za njih, na što se Sotona podrugljivo nasmijao.

Kad je Isus po drugi put upitao koliko, Sotona je rekao da želi Njegovu bol, patnju, krv, suze.

Isus kaže: "Dogovoreno!" I plati cijenu. Volim tu priču, zato što je stvarna. Istinita.

Ispričat ću vam svoju priču.

Ispričat ću vam priču o ljubavi, dobroti, patnji. Ispričat ću vam priču koja je istinita. Pričat ću vam o Isusu. Kao dijete sam jako voljela Isusa. Razmišljala sam o Njegovoj boli i patnji dok su me moji vršnjaci smatrali smiješnom zbog toga.

Nakon srednje sam škole upisala fakultet i odselila se od kuće sa sestrom zbog školovanja. Vrlo sam brzo zavoljela grad. Svidjelo mi se imati i pritom sam zaboravila biti, postojati. Noćni život, svijetla grada i izlasci odvukli su me za ruku od Boga. Nestali su moja ljubav i moja razmišljanja o Bogu. S time sam nestajala i ja. Voljela sam izlaziti. To mi je postala opsesija: alkohol, zaboraviti sebe i sve oko sebe i postajati netko drugi. Zgazila sam samu sebe i dopustila

drugima da me zgaze, unište. U tom je Sotona uživao, odvajajući me malo pomalo od Isusa kroz blještavilo ovoga svijeta. Isusa sam odbacila, a Sotonu nesvjesno pustila u svoj život.

Vjerujte mi, on postoji. Njegova mržnja nema granice jer kad uništava ljudski život nema sredstava.

Ovo što ću vam ispričati jest istina i tomu je svjedočilo puno ljudi. Neki me odavno smatraju ludom, ali ja se danas na to nasmiješim i kažem: "Volim biti Božja luda."

Nakon dvije godine života u opijanjima, gaženjima sebe i drugih, odlučila sam vratiti se kući. Nakon što sam prokockala faks i iznevjerila roditelje, odlučila sam doći kući jer moj život nije imao smisla. Bila sam jako loše te sam bila depresivna, nervozna, puno sam psovala, svađala sam se sa svima, radila sam stvari za koje sam mislila da ih nikada ne bih napravila. Imala sam mnoštvo "prijatelja", a bila sam sama. Počeli su se rađati dani gorčine i boli.

Ja više nisam postojala, postala sam hodajući mrtvac. Imala sam osjećaj da se gubim, da tonem. Padala sam u rupu bez dna i sve oko mene bila je tama.

Pošla sam na duhovnu obnovu samovoljno. Još je u meni ostao onaj mali dio razrušene kuće i tražila sam Boga. Duboko sam u sebi sve to vrijeme čeznula za Njime. Tek sam sada to spoznala. U zadnje sam dvije godine bila u crkvi nekoliko puta, sjela bih u zadnju klupu i tupo gledala u pod. Bilo je dobro, ali se na molitvi za oslobođenje sa mnom počelo nešto čudno događati. Tijekom molitve sam imala čudne reakcije. Počela sam nekontrolirano drhtati, plakati, glasno uzdisati. Jako se čudno smijati pa plakati. Nisam znala što mi se događa. Sjećam se da sam u jednom trenutku upitala mamu: "Je li nešto u meni?" Bilo me tako strah.

Svećenik se pomolio za mene i bila sam bolje. Bar sam tako mislila. Nakon mjesec sam dana ponovno otišla na duhovnu obnovu. Taj sam put sat i pol ostala ležati na podu. Bilo je strašno. Prvih se nekoliko minuta kad sam počivala u duhu nije ništa događalo. Zatim mi se počela iskrivljavati vilica i čula sam glas u sebi: "Počelo je." Isprva sam imala zatvorene oči i mislila sam da će prestati ako ih otvorim. No, ništa od toga. Reakcije su bile strašne. Nadnaravni krikovi, bacanje, vrištanje. Glas je iz mene stalno ponavljao: "Ona je moja! Moja! Ne dam je Isusu, ona pripada meni! Ona je prokleta od svih! Ona mu se predaje, on s njom ima zadatak, ona je moja!" Bila sam svjesna svega, no nisam ništa mogla. Netko je kontrolirao moje misli, glas, pokrete ruku i nogu. Strgnula sam krunicu s vrata, ozljeđivala sam sebe i ljude oko sebe. Odbijala sam blagoslovljenu vodu, nisam nikako mogla ponavljati za svećenikom Zdravo Marijo.

To su bili nenormalni urlici na spomen Marijinog imena. Tada sam sve shvatila!

Načinom svojeg života u zadnje sam tri godine izbacila Isusa, zalupila Mu vrata, zgazila Njegove zapovijedi. Nesvjesno sam otvorila vrata Sotoni. Način je mojeg života njemu odgovarao. Kod mene mu je bilo ugodno. Dobro.

I sad kad sam odlučila vratiti se Isusu, nastala je borba za moju dušu. Isus je iskoračio tek onda kad sam ja htjela promijeniti svoj život i nastaviti hodati s Njime.

Imala sam slobodnu volju. A naš nas Bog ne sili ni na što.

Do te me promjene dovela molitva ljudi koji su molili za moje obraćenje. Molili su ljudi koji me nikada nisu vidjeli. Većinu ne ću nikada ni upoznati. To je snaga molitve. Tad mi je sve to došlo u glavu. Nakon te sam molitve u šoku došla kući. Kad su sestra i mama rekle tati, on nije vjerovao. Nitko mi nije vjerovao, smatrali su me psihički nestabilnom. Nakon dvadesetak su dana na večernjoj svetoj misi izbile reakcije, svećenik je ostao u čudu! Mislila sam da je kraj, ali to je tek bio početak.

Narednih se nekoliko mjeseci to događalo. Nije bilo pravila: noć, dan. Krug se prijatelja sužavao i sužavao. Ostala je samo obitelj. Ona od koje sam bježala. Ona koje sam se na neki način odrekla. Imala sam taj blagoslov da je u mojem mjestu bila časna sestra koja je bila jako dobro upoznata s tim stvarima. Usmjerila me na pravi put i od nje sam puno toga naučila. Dovela me u katoličku karizmatsku zajednicu. Tada sam spoznala što je ljubav. Ti su me ljudi primili otvorenog srca. Nisu me poznavali, ali su molili za mene, postili, bili podrška.

Počela sam ići na svetu misu svaki dan. Tako sam upoznala Euharistijskoga Isusa. Moju ljubav. Sotona tako bježi od Njega. Od toga komada kruha.

Nisam mogla ući u crkvu, morali su me voditi.

Nisam se mogla prekrižiti, to su drugi činili mojim rukama.

Nisam mogla kleknuti pred Isusom.

Nisam mogla moliti.

Nisam se mogla pričestiti.

Nisam mogla otvoriti usta. Kad bih to jedva nekako učinila, htjela sam ju izbaciti, ali bi se hostija zalijepila za nepce i tako otopila. Do dana današnjega. Tad sam i to spoznala! Zar mi je to trebalo da spoznam da je Isus živ i tu prisutan?! Mogla sam ići na svetu misu i normalno se pričestiti, a meni je to trebalo da shvatim!

I neka mi netko danas kaže da je to običan komad kruha.

Neka mi netko danas kaže da je sveta misa obična ceremonija.

Sveta je misa najuzvišeniji trenutak u cijelom svemiru!

Kad bismo samo spoznali da po jednoj svetoj misi najveći bolesnik može ozdraviti. Da se po jednoj svetoj misi najveći grješnik može obratiti. Na svetoj sam misi proplakala, Isus je liječio moje rane, čistio svu prljavštinu koju sam nakupila na sebe, brisao loša sjećanja. Stalno sam držala krunicu u rukama, škapular oko vrata mi je tako smetao. Svrbio me, gušio, čak sam i osip od njega dobivala.

Moja je obitelj spoznala Božju snagu, počeli smo ići na svetu misu svaki dan, moliti.

Najgore su mi bile noći. Taj neopisiv strah, ta plašenja, pogotovo vrijeme od ponoći do tri. Čula

bih ono što nitko pored mene ne čuje, vidjela što drugi pored mene ne vide. Samo bih stiskala krunicu, a pored mene bi letjele crne marame, viđala bih bljeskove, čak i same obrise Sotone pored mene. Na trenutke sam mislila da stvarno ludim i da su drugi u pravu. Ponavljala bih samo: "Isus, Isus."

Kako su reakcije bile česte, morala sam na egzorcizam. Molim? Čula sam da to postoji. Što je to točno, nisam ni znala. Mislila sam da se to događa samo u filmovima, a ne u stvarnom životu. Ne meni…

Došla sam na molitvu. Došlo je sa mnom nekoliko ljudi iz zajednice. Molitva je počela na latinskom. Osjetila sam kako mi kroz noge nešto ulazi i munjevito se penje do utrobe i tada sam osjetila da me šakama uhvatio i bacio na pod gdje sam pala. Trajalo je nekih sat vremena. Uslijedile su još dvije molitve u roku od nekoliko dana. Na trećoj se molitvi zloduh očitovao imenom Lucifer. Tijekom te su molitve bili užasni urlici na zazivanje Marijinog imena i svetog Mihaela.

Tada sam spoznala jačinu imena Isusovog i Njegove krvi. Sad me nitko ne može razuvjeriti da u imenu Isusovom nije sva snaga. Da se pod Njegovim imenom ima pokloniti svako koljeno. Morala sam koristiti u hrani egzorciziranu sol, ulje i vodu. Nisam mogla jesti hranu koja je bila posoljena tom soli niti piti tu vodu. Poslije molitvi bih osjećala strašan fizički umor.

Rodbina nas je, kao i susjedi, počela smatrati ludima, fanaticima; izrugivali su nas. Nisu imali pojma što nam se događa kod kuće. Čak su mojim prijateljicama roditelji branili da se druže sa mnom jer su mislili to je prijelazno.

Nakon dugih su borbi i molitava pobijedili Isus i Njegovo milosrđe. Njegova je ljubav zahvatila moj dom i osvojio nas je svojim mirom i radošću.

Prošla je godina dana i kada smo došli sebi, negdje oko istoga datuma, moja je sestra, koja je mlađa od mene godinu dana, imala reakcije. Izbile su na jednoj molitvi. Kada sam čula njezine krikove, pomislila sam da mi se pričinja. Bila sam ljuta na Boga, pitala sam Ga zašto nije sve slomio na meni, zašto i ona mora prolaziti sve to. Te besane noći, strahove, ismijavanja mještana. Zašto moji roditelji ponavljaju muku?

Držala me ljutnja nekoliko dana, a onda sam shvatila da ona nije slobodna, da je Isus mora osloboditi kako bi bila, da mora pokidati sve lance kako bi bila potpuna. Ona je imala reakcije na smrt, suicidne misli i zlostavljanja, dok su kod mene bile reakcije na psovke, proklinjanja i gotove sve okultne prakse. A nikad se time nisam bavila!

Izdržali smo i ostali vjerni Gospodinu do kraja. Naša nas je vjera ojačala i ljubav je prema Bogu porasla. Negdje pri kraju sestrinih reakcija bila sam na zajednici i molili smo. Zatvorila sam oči i vidjela groblje. Ta mi je slika često dolazila u vrijeme mojih reakcija. To groblje nikada nisam vidjela uživo. Vidjela sam jednu ženu duge crne kose, obučenu u bijelo i svu ispaćenu, kako izlazi iz groblja. Ono što je bilo čudno jest da ona nije imala ni oči, ni usta, ni nos. Samo izduženo lice. Iza nje je izlazilo mnoštvo ljudi svih uzrasta: veliki, mali. Svi su bili umorni, ispaćeni, blijedi. I tada sam spoznala! To su moji preci! Našim patnjama i žrtvom koju smo prikazali za njih oni su bili oslobođeni!

To mi je Gospodin potvrdio.

Nijedna patnja ni žrtva Bogu dana nije uzaludna. Sad imam toliku molitvenu potporu svojih predaka koji uživaju sva blaga u kraljevstvu nebeskom. Imala sam milost tako mlada vratiti se Gospodinu.

Prošle su skoro tri godine od mojih reakcija i svakim sam danom sve ispunjenija. Aktivan sam član svoje zajednice, Gospodin mi je providio posao za koji sam molila: od radnog vremena, lokacije do nadređenih. Sve kako sam zamolila.

Zar nije divan naš Bog?! I dalje ne mogu vjerovati da sam sve to prošla.

Ali jedno znam: Sotona uistinu postoji i nije bezazlen. On zna svaki vaš korak i vreba i čeka da padnete da vas uništi. Ono što mu je najbitnije jest to da vas odvoji od Božje ljubavi.

Još u jedno sam sigurna: postoje raj i pakao i čistilište.

Postoji Isus i križ Njegov koji ostaje. Sve nestaje. Prolazi. Samo križ ostaje.

On je pobijedio!

Jača je krv Njegova i rane Njegove.

Jača je Djevica i krunica koju nam je ostavila.

Jači je sakramentalni život.

Jača je sveta misa.

Jači su anđeli čuvari na čelu sa svetim Mihaelom.

Jači je zagovor svih svetih.

Jača je ljubav i zajedništvo braće i sestara.

U sve sam se to uvjerila. Imala sam čast što je obitelj bila uz mene, moja zajednica kao druga obitelj, moja Ljubav i čitavo nebo.

Kako da šutim o Njegovoj ljubavi?

Pa zar da odem od tebe, moj Gospodine?

Sad kad si me oslobodio i pokazao kako život uz Tebe može biti divan?

Neka sam luda, smiješna, fanatik, psihički nestabilna. Sve je to na slavu Božju.

Ovo moje svjedočanstvo neka bude na slavu Božju i vašu, dragi čitatelji, neka vas potakne na molitvu i predanje Gospodinu. Ne možete ništa izgubiti kad mu se predate. Možete samo dobiti. Život vječni.

Dragi moji, to vam je priča o Isusu.

O pobjedi i ljubavi.

O milosrđu i praštanju.

Samo zazovite ime Isusovo i bit ćete spašeni. Neka vas Bog blagoslovi."

O, BOŽE MOJ LJUBLJENI, BESKRAJNO TI

HVALA ZA OVU DRAGU SESTRU U VJERI!

ZNAM DA JE SU ONA I NJEZINI U TVOJOJ

MILOSTI…

I BESKRAJNO TI HVALA ŠTO SI MI DAO

ZA OVO SVJEDOČANSTVO KAKO BI SE I JA

OHRABRIO U MOJEM SVAKODNEVNOM

SVJEDOČENJU SVIMA OKO SEBE DA ZLI I

NJEGOVI ITEKAKO POSTOJE OKO NAS, DA

NAS BESKRAJNO MRZE I DJELUJU.

ALI, SVATKO TKO SE OBRATI, TEBI, TKO

ZAZOVE TVOJE IME, BIT ĆE SPAŠEN …

SVET I PRESVET MOJ TROJEDINI,

LJUBLJENI BOŽE. OČE, SINE I DUŠE SVETI.

ČAŠĆEN, HVALJEN I SLAVLJENU U VIJEKE

VJEKOVA.

I ČAST I SLAVA TEBI PRESVETA DJEVICE.

I ČAST I SLAVA SVIM SVETIMA, SVIM

BOŽJIM ANĐELIMA NA ČELU SA SVETIM

MIHAELOM ARKANĐELOM.

I BLAGOSLOVLJENE BILE DRAGE DUŠE U

ČISTILIŠTU.

SVET I PRESVET MOJ LJUBLJENI BOŽE.

SVET I PRESVET.